

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

Nanomateriaaleja koskeva sääntely

P6_TA(2009)0328

Euroopan parlamentin päätöslauselma 24. huhtikuuta 2009 nanomateriaaleja koskevasta sääntelystä (2008/2208(INI))

(2010/C 184 E/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon ”Nanomateriaaleja koskeva sääntely”(KOM(2008)0366) sekä tiedonannon liitteenä olevan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2008)2036),
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2004 päivätyn komission tiedonannon ”Tavoitteena eurooppalainen nanotekniikkastrategia” (KOM(2004)0338),
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2005 päivätyn komission tiedonannon ”Nanotiede ja nanotekniikka: Toimintasuunnitelma Euroopalle 2005–2009” (KOM(2005)0243), jäljempänä ”toimintasuunnitelma”, ja toimintasuunnitelmasta 28. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 6. syyskuuta 2007 päivätyn komission tiedonannon ”Nanotiede ja nanotekniikka: Toimintasuunnitelma Euroopalle 2005–2009. Ensimmäinen täytäntöönpanokertomus 2005–2007” (KOM(2007)0505),
- ottaa huomioon kehityksessä olevia ja vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevän tiedekomitean lausunnot nanomateriaalien määrittämisestä ja niitä koskevasta riskinarvioinnista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon kulutustavaroita käsittelevän tiedekomitean lausunnon kosmeettisissa valmisteissa käytettävien nanomateriaalien turvallisuudesta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission suosituksen vastuullista nanotieteen ja nanotekniikan tutkimusta koskevista käytännönsäännöistä (KOM(2008)0424), jäljempänä ”käytännönsäännöt”,
- ottaa huomioon luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen työryhmän komissiolle laatiman lausunnon nanolääketieteen eettisistä näkökohdista ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelystä ja rajoituksista 18. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (REACH) ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 306 E, 15.12.2006, s. 426.

⁽²⁾ Lausunto ”The Scientific Aspects of the Existing and Proposed Definitions relating to Products of Nanoscience and Nanotechnologies”; 29. marraskuuta 2007; http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_o_012.pdf ja komission yksiköiden laatimaa lisäinformaatiota SCENIHR:n lausunnosta ”The Scientific Aspects of Existing and Proposed Definitions relating to Products of Nanoscience and Nanotechnologies”; http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_oc_012.pdf Lausunto ”The Appropriateness of the Risk Assessment methodology in accordance with the technical guidance documents for new and existing substances for assessing the risks of nanomaterials”; 21.–22. kesäkuuta 2007; http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_o_010.pdf Muutettu lausunto (julkisen kuulemisen jälkeen) ”The appropriateness of existing methodologies to assess the potential risks associated with engineered and adventitious products of nanotechnologies”; 10. maaliskuuta 2006; http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_o_003b.pdf Lausunto ”Risk Assessment of Products of Nanotechnologies”; 19. tammikuuta 2009; http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihp/docs/scenihp_o_023.pdf

⁽³⁾ Lausunto kosmeettisissa valmisteissa käytettävien nanomateriaalien turvallisuudesta; 18. joulukuuta 2007; http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_sccp/docs/sccp_o_123.pdf.

⁽⁴⁾ Lausunto nro 21, 17. tammikuuta 2007.

⁽⁵⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- ottaa huomioon biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16. helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12. kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY ⁽²⁾ ja sen tytärdirektiivit,
- ottaa huomioon yleisestä tuoteturvallisuudesta 3. joulukuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY ⁽³⁾ sekä erityisen tuotelainsäädännön, erityisesti kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27. heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28. tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽⁵⁾, elintarvikelisiä aineista 16. joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 ⁽⁶⁾, myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20. maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/13/EY ⁽⁷⁾, muuntogeenisten organismien jäljitettävyydestä ja merkitsemisestä ja muuntogeenisistä organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä 22. syyskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1830/2003 ⁽⁸⁾ ja uuselintarvikkeista ja elintarvikkeiden uusista ainesosista 27. tammikuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97 ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta 16. joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon yhteisön ympäristölainsäädännön, erityisesti ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämistä 15. tammikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/1/EY ⁽¹¹⁾, yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY ⁽¹²⁾ ja jätteistä 5. huhtikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/12/EY ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta 12. joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/114/EY ⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A6-0255/2009),

⁽¹⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 169.

⁽⁵⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽⁷⁾ EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽⁸⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 24.

⁽⁹⁾ EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8.

⁽¹²⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽¹³⁾ EUVL L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽¹⁴⁾ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- A. ottaa huomioon, että nanomateriaalien ja nanoteknologian (jäljempänä "nanomateriaalit") käytöllä ennustetaan saavutettavan merkittäviä edistysaskeleita ja saatavan moninaisia etuja lukemattomissa eri kuluttaja-, potilas- ja ympäristösovelluksissa, sillä nanomateriaaleilla voidaan tuottaa ominaisuuksia, jotka ovat erilaisia tai uusia verrattuina samaan aineeseen tai materiaaliin sen tavanomaisessa muodossa,
- B. ottaa huomioon, että nanomateriaalien avulla saavutetulla edistyksellä odotetaan olevan merkittävä vaikutus päätöksentekoon eri aloilla, kuten kansanterveys, työllisyys, työterveys ja -turvallisuus, tietoyhteiskunta, energia, liikenne, turvallisuus ja avaruus,
- C. katsoo, että vaikka on laadittu yhteisön nanoteknologiastategia ja myönnetty Euroopan yhteisön seitsemännessä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmassa (2007–2013) noin 3 500 000 000 euroa nanotieteiden tutkimukseen, Euroopan unioni on edelleen jäljessä nykyisiä pääkilpailijoitaan eli Yhdysvaltoja, Japania ja Etelä-Koreaa, jotka vastaavat yli puolesta kaikista investoinneista ja hallitsevat kahta kolmasosaa maailmanlaajuisesti jätetyistä patenttihakemuksista,
- D. toteaa, että nanomateriaaleihin voi niiden äärimmäisen pienen koon takia liittyä myös merkittäviä uusia riskitekijöitä, kuten suurempi reaktiokyky ja liikkuvuus, mikä voi lisätä myrkyllisyyttä materiaalien päästessä kulkeutumaan kaikkialle ihmiskehoon, ja että niihin voi liittyä kokonaan erilaisia ihmisen ja eliöstön fysiologiaan vaikuttavia häiriömekanismia,
- E. ottaa huomioon, että nanomateriaalien turvallinen kehittäminen voi osaltaan edistää merkittävästi Euroopan unionin talouden kilpailukykyä ja Lissabonin strategian toteutumista,
- F. toteaa, että nanomateriaaleista nykyään käytävälle keskustelulle on tunnusomaista huomattava tiedon puute, joka synnyttää erimielisyyttä aina määritelmistä lähtien:
- koko: koon likimääräinen ilmoittaminen ("suuruusluokkaa 100 nm tai sitä pienempiä") vs. tarkan skaalan käyttäminen ("1–100 nm"),
 - erilaiset/uudet ominaisuudet: koosta johtuvien erilaisten/uusien ominaisuuksien, kuten hiukkasmäärän, pintarakenteen ja pinta-aktiivisuuden, käyttäminen omana riippumattomana kriteerinään vs. näiden ominaisuuksien käyttäminen ylimääräisenä kriteerinä nanomateriaaleja määriteltäessä,
 - ongelmalliset ominaisuudet: nanomateriaalien määritelmän rajoittaminen tiettyihin ominaisuuksiin (esim. liukenemattomat tai hajoamattomat) vs. tällaisten rajoitusten välttäminen,
- G. panee merkille, että vaikka käytettävissä ei ole yhdenmukaisia määritelmiä, on kuitenkin olemassa tai kehitteillä joukko kansainvälisiä standardeja, joissa "nanoskaala" on määritelty sellaiseksi, jonka "jokin ulottuvuus on noin 100 nm tai alle", ja joissa tehdään usein seuraavanlainen ero:
- nanokappaleet on määritelty "erillisiksi materiaaleiksi, joilla on yksi, kaksi tai kolme ulkoista ulottuvuutta nanoskaalassa" eli erittäin pienistä erillisistä kappaleista muodostuviksi materiaaleiksi,
 - nanorakenteiset materiaalit on määritelty materiaaleiksi, "joilla on sisäinen rakenne tai pintarakenne nanoskaalassa", esim. joissa näkyy pieniä onkaloita,
- H. toteaa, että ei ole selkeää tietoa nanomateriaalien nykykäytöstä kulutustuotteissa:
- kun nimekkäiden laitosten luetteloissa esitetään yli 800 valmistajien ilmoittamaa nanoteknologiaan perustuvaa markkinoilla olevaa kulutustuotetta, samoja valmistajia edustavat kaupalliset tahot kyseenalaistavat nämä luvut väittäen niitä yliarvioiduiksi mutta esittämättä kuitenkaan itse konkreettisia lukuja,

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- vaikka yritykset käyttävät mielellään ”nanoväittämiä”, koska termillä ”nano” näyttää olevan myönteisiä markkinavaikutuksia, ne vastustavat jyrkästi puolueettomia merkintävaatimuksia,
- I. katsoo, että nanomateriaalien käytölle on asetettava selkeitä ilmoitusvaatimuksia, kuluttajille on annettava tietoa ja direktiivi 2006/114/EY on pantava täysimääräisesti täytäntöön, jotta voidaan tarjota luotettavia tietoja nanomateriaalien käytöstä,
- J. toteaa, että nanoteknologian mahdollisten etujen kuvauksissa ennustetaan lähes rajattomia mahdollisuuksia soveltaa nanomateriaaleja tulevaisuudessa, mutta niissä ei pystytä tarjoamaan luotettavia tietoja nykyisistä käyttötavoista,
- K. ottaa huomioon, että käynnissä on laaja keskustelu nanomateriaalien turvallisuuden arviointimahdollisuuksista; toteaa, että Euroopan unionin tiedekomiteat ja virastot viittaavat suuriin puutteisiin sekä avaintiedoissa että menetelmissä tällaisten tietojen saamiseksi; katsoo, että EU:n on investoitava enemmän nanomateriaalien asianmukaiseen arviointiin tietämyksessä olevien puutteiden korjaamiseksi ja kehitettävä sekä pantava mahdollisimman pian yhteistyössä virastojensa ja kansainvälisten kumppaneidensa kanssa täytäntöön arviointimenetelmiä sekä asianmukainen ja yhdenmukainen metrologia ja tieteellinen nimikkeistö,
- L. ottaa huomioon, että kehityksessä olevia ja vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevä tiedekomitea (SCENIHR) on tunnistanut joidenkin nanomateriaalien erityisiä terveysriskejä ja myrkyllisiä vaikutuksia ympäristön eliöstöön; ottaa lisäksi huomioon, että SCENIHR totesi, ettei käytettävissä ylipäänsä ole korkealaatuisia altistustietoja ihmisistä eikä ympäristöstä ja että on kehitettävä edelleen sekä altistumisen arviointia että riskien tunnistamista ja vahvistettava ja standardoitava niissä käytettävät menetelmät,
- M. katsoo, että tutkimuksen seitsemännessä puiteohjelmassa nanomateriaalien ympäristö-, terveys- ja turvallisuuskäsitteitä koskevalle tutkimukselle varattu rahoitus on selvästi riittämätön; katsoo lisäksi, että tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman mukaiset arviointikriteerit, jotka koskevat tutkimushankkeita nanomateriaalien turvallisuuden arvioimiseksi, ovat liian rajoittavat (niissä on vähän tilaa innovoinnille), minkä vuoksi niillä ei voida edistää tehokkaasti nanomateriaalien arvioimiseksi pikaisesti tarvittavien tieteellisten menetelmien kehittämistä; katsoo, että on välttämätöntä myöntää riittävät resurssit nanomateriaalien turvallista kehittämistä ja käyttöä koskevalle tutkimukselle,
- N. katsoo, että tietämys nanomateriaalien mahdollisista terveys- ja ympäristövaikutuksista on selvästi jäljessä markkinakehityksen tahdista nanomateriaalien alalla tapahtuvan hyvin nopean kehityksen vuoksi, mikä antaa aiheen pohtia perinpohjaisesti sitä, kyetäänkö nykyisissä sääöksissä käsittelemään nanomateriaalien kaltaisia uusia teknologioita reaaliajassa,
- O. toteaa kehottaneensa nanotieteestä ja nanoteknologiasta 28. syyskuuta 2006 antamassaan päätöslauselmassa tutkimaan vaikeasti liukenevien tai biohajoamattomien nanohiukkasten vaikutuksia ennalta varautumisen periaatetta noudattaen ennen tällaisten hiukkasten saattamista tuotantoon ja markkinoille,
- P. katsoo, että edellä mainitun komission tiedonannon ”Nanomateriaaleja koskeva sääntely” arvo on melko vähäinen, koska siinä ei anneta mitään tietoa nanomateriaalien erityisominaisuuksista eikä nanomateriaalien nykyisistä käyttötarkoituksista, mahdollisista riskeistä ja eduista ja koska siinä ei näin ollen oteta huomioon nanomateriaalien erityisluonteesta aiheutuvia lainsäädännöllisiä ja poliittisia haasteita, joten se on vain lainsäädäntöä koskeva yleiskatsaus, joka osoittaa, että yhteisön nykyisessä lainsäädännössä ei ole erityisiä säännöksiä nanoteknologiasta,
- Q. katsoo, että nanomateriaalit olisi koottava moniulotteiseen, eriytettyyn ja mukautuvaan lainsäädäntökehykseen, joka perustuu ennalta varautumisen periaatteeseen⁽¹⁾, tuottajan vastuun periaatteeseen ja aiheuttajaperiaatteeseen, jotta varmistetaan nanomateriaalien tuotannon, käytön ja hävittämisen turvallisuus ennen teknologian saattamista markkinoille ja samalla vältetään järjestelmällinen turvautuminen yleisiin kieltoihin ja nanomateriaalien eri sovellusten kohtelu samalla tavalla,

(1) Komission 2. helmikuuta 2000 päivätty tiedonanto tiedonanto ennalta varautumisen periaatteesta (KOM(2000)0001).

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

- R. katsoo, että koska nanoteknologiaa voidaan soveltaa lähes rajattomasti niinkin erilaisilla aloilla kuin elektroniikka, tekstiiliala, biolääketiede, henkilökohtaiseen hygieniaan tarkoitetut tuotteet, puhdistusaineet, elintarvikeala ja energia-ala, sille on mahdotonta luoda yhtä ainoaa yhteisön säädöskehystä,
- S. toteaa, että REACH-asetuksen yhteydessä on jo sovittu, että tarvitaan lisäohjeistusta nanomateriaaleista ja erityisesti aineiden identifioimisesta ja että riskinarviointimenetelmiä on mukautettava; toteaa REACH-asetuksen lähemmän tarkastelun paljastavan useita muita puutteita nanomateriaalien suhteen,
- T. toteaa, että nanomateriaalisäännösten puuttuminen uhkaa vaarantaa jätehuoltolainsäädännön asianmukaisen soveltamisen,
- U. toteaa, että nanomateriaalit aiheuttavat koko elinkaarensa ajan suuria haasteita työterveyden ja -turvallisuuden alalla, koska monet tuotantoketjun työntekijöistä altistuvat näille materiaaleille tietämättä, ovatko toteutetut turvallisuusjärjestelyt ja suojatoimenpiteet asianmukaisia ja tehokkaita; panee merkille, että nanomateriaalien vaikutuksille altistuvien eri alojen työntekijöiden määrän odotetaan kasvavan tulevaisuudessa,
- V. katsoo, että nanomateriaaleja koskevat tärkeät tarkistukset, joiden hyväksymisestä neuvosto ja parlamentti pääsivät yhteisymmärrykseen ensimmäisessä käsittelyssä kosmeettisista valmisteista annetun direktiivin uudelleenlaadinnan yhteydessä ⁽¹⁾, ja tärkeät tarkistukset, jotka Euroopan parlamentti hyväksyi uusielintarvikkeista annetun asetuksen tarkistamisen ensimmäisen käsittelyn yhteydessä ⁽²⁾, ovat osoitus siitä, että asiaa koskevaa yhteisön lainsäädäntöä on muutettava niin, että se kattaa asianmukaisesti nanomateriaaleihin liittyvät näkökohdat,
- W. toteaa, että nanomateriaalien sääntelystä käytävä nykykeskustelu rajoittuu pääasiassa asiantuntijapiireihin, vaikka nanomateriaalit saattavat aiheuttaa paljon laajakantoisemman yhteiskunnallisen muutoksen, joka edellyttää kansalaisten kattavaa kuulemistä,
- X. katsoo, että laajat nanomateriaalipatentit ja suuret patentointikustannukset sekä erittäin pienten ja pienten ja keskisuurten yritysten olemattomat mahdollisuudet hakea patenteja voivat tukahduttaa innovoinnin,
- Y. katsoo, että nanoteknologian mahdollinen lähentyminen bioteknologian, biologian, kognitiotieteiden ja tietotekniikan kanssa nostaa esiin vakavia eettisiä kysymyksiä sekä turvallisuus- ja perusoikeuskysymyksiä, joiden analysoimiseksi luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevän eurooppalaisen työryhmän olisi syytä antaa uusi lausunto,
- Z. katsoo, että käytännesäännöt ovat tärkeä väline nanomateriaalien turvallisen, kokonaisvaltaisen ja vastuullisen tutkimuksen varmistamisessa; katsoo, että kaikkien tuottajien, jotka aikovat valmistaa tai saattaa markkinoille nanomateriaaleja, on hyväksyttävä käytännesäännöt ja noudatettava niitä,
- AA. katsoo, että kaiken asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön tarkistamisen yhteydessä olisi pantava täytäntöön periaate ”ei tietoja, ei markkinoita”,
1. on vakuuttunut siitä, että nanomateriaalien käytöllä olisi vastattava kansalaisten todellisiin tarpeisiin ja että niiden etujen pitäisi toteutua turvallisesti ja vastuullisesti selkeissä poliittisissa ja säädöspuitteissa (lainsäädäntö ja muut määräykset), joissa otetaan nimenomaisesti huomioon nanomateriaalien nykyiset ja odotettavissa olevat soveltamistavat ja niihin mahdollisesti liittyvät terveys-, ympäristö- ja turvallisuusongelmat;
2. pitää valitettavana, että ei ole tehty kunnollista arviota siitä, voidaanko yhteisön oikeuden yleisiä säännöksiä todella soveltaa nykyisiin nanomateriaaleihin;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. maaliskuuta 2009, hyväksytyt tekstit P6_TA(2009)0158.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. maaliskuuta 2009, hyväksytyt tekstit P6_TA(2009)0171.

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

3. ei ole ennen nykyisen yhteisön lainsäädännön asianmukaista arviointia ja nanoteknologiaa koskevien erityisten säännösten puuttuessa samaa mieltä komission päätelmästä, että a) nykyinen lainsäädäntö kattaa periaatteessa nanomateriaaleihin liittyvät riskit ja b) terveyden, turvallisuuden ja ympäristön suojelua on lähinnä tehostettava parantamalla nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanoa, kun itse asiassa on niin, että nanoteknologian riskeihin ei pystytä puuttumaan, koska ei ole riittävästi tietoa ja asianmukaisia menetelmiä kyseisten riskien arvioimiseksi;
4. katsoo, että Euroopan unionin tavoittelema turvallinen, vastuullinen ja yhtenäinen tapa lähestyä nanoteknologiaa vaarantuu, koska ei ole tietoa markkinoilla jo olevien nanomateriaalien käytöstä ja turvallisuudesta, varsinkaan aroissa sovelluksissa, joiden yhteydessä kuluttajat altistuvat nanomateriaalille suoraan;
5. kehottaa komissiota tarkistamaan kaiken asiaa koskevan lainsäädännön kahden vuoden sisällä, jotta voidaan taata turvallisuus tuotteissa käytettävien nanomateriaalien kaikissa sovelluksissa, joilla on mahdollisia terveys-, ympäristö- tai turvallisuusvaikutuksia niiden elinkaaren aikana, ja varmistaa, että säännökset ja täytäntöönpanotoimenpiteet ilmentävät nanomateriaalien erityispiirteitä, joille työntekijät, kuluttajat ja/tai ympäristö voivat altistua;
6. korostaa, että lainsäädännön tarkistaminen on tarpeen ensinnäkin ihmisten terveyden ja ympäristön asianmukaisen suojelun kannalta ja toisaalta sen vuoksi, että talouselämän toimijat saavat varmuutta ja ennakoitavuutta ja lisätään suuren yleisön luottamusta;
7. kehottaa ottamaan yhteisön lainsäädännössä käyttöön nanomateriaalien kattavan tieteellisen määritelmän osana asiaa koskevaan horisontaaliseen ja alakohtaiseen lainsäädäntöön tehtäviä muutoksia;
8. kehottaa komissiota edistämään yhdenmukaistetun nanomateriaalien määritelmän hyväksymistä kansainvälisellä tasolla ja mukauttamaan asiaa koskevaa yhteisön lainsäädäntökehystä vastaavasti;
9. pitää erityisen tärkeänä käsitellä nanomateriaaleja nimenomaisesti ainakin kemikaaleja (REACH, biosidit) ja elintarvikkeita (elintarvikkeet, elintarvikelisiä aineita, muuntogeenisistä organismeista valmistetut elintarvikkeet ja rehut) koskevassa lainsäädännössä, aiheellisessa työsuojelulainsäädännössä ja ilman ja veden laatua sekä jätehuoltoa koskevassa lainsäädännössä;
10. kehottaa soveltamaan huolehtimisvelvollisuutta valmistajiin, jotka haluavat saattaa nanomateriaaleja markkinoille; kehottaa valmistajia noudattamaan vastuullista nanotieteen ja nanoteknologian tutkimusta koskevia eurooppalaisia käytännesääntöjä;
11. kehottaa erityisesti komissiota arvioimaan tarvetta tarkistaa REACH-asetusta muun muassa seuraavien osalta:
 - valmistettujen tai maahantuotujen nanomateriaalien yksinkertaistettu rekisteröintimenettely, kun niiden määrä alittaa yhden tonnin,
 - kaikkien nanomateriaalien luokittelu uusiksi aineiksi,
 - kemikaaliturvallisuusraportti, johon sisältyy altistumisen arviointi kaikkien rekisteröityjen nanomateriaalien osalta,
 - ilmoitusvaatimusten soveltaminen kaikkiin nanomateriaaleihin, jotka on saatettu markkinoille sellaisenaan, valmisteissa tai tuotteissa;

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

12. kehottaa erityisesti komissiota arvioimaan tarvetta tarkistaa jätehuoltolainsäädäntöä muun muassa seuraavien osalta:

- oma kohta nanomateriaaleille päätöksellä 2000/532/EY ⁽¹⁾ laadittuun jäteluetteloon,
- jätteen hyväksymisestä kaatopaikoille tehdyssä päätöksessä 2003/33/EY ⁽²⁾ vahvistettujen perusteiden tarkistaminen,
- jätteenpolton päästöraja-arvojen tarkistaminen massaan perustuvan mittauksen täydentämiseksi metrisellä mittauksella hiukkasmäärän ja/tai hiukkaspinna-alan pohjalta;

13. kehottaa erityisesti komissiota arvioimaan tarvetta tarkistaa ilman- ja vesiensuojelulainsäädännön päästöraja-arvoja ja ympäristölaatustandardeja massaan perustuvan mittauksen täydentämiseksi metrisellä mittauksella hiukkasmäärän ja/tai hiukkaspinna-alan pohjalta nanomateriaalien ottamiseksi asianmukaisesti huomioon;

14. korostaa, että komission ja/tai jäsenvaltioiden on tärkeää varmistaa, että yhteisön lainsäädännössä vahvistettuja periaatteita työntekijöiden terveydestä ja turvallisuudesta nanomateriaaleja käsiteltäessä noudatetaan täydellisesti ja että ne pannaan täysimääräisesti täytäntöön, mukaan lukien asianmukaisen koulutuksen tarjoaminen terveys- ja turvallisuusalan asiantuntijoille, jotta voidaan ehkäistä mahdollinen haitallinen altistuminen nanomateriaaleille;

15. kehottaa erityisesti komissiota arvioimaan tarvetta tarkistaa työsuojelulainsäädäntöä muun muassa seuraavien osalta:

- nanomateriaalien käyttö vain suljetuissa järjestelmissä tai muilla tavoin, joilla estetään työntekijöiden altistuminen, niin kauan kuin ei ole mahdollista havaita ja valvoa niille altistumista luotettavasti,
- tuottajien ja työnantajien selkeästi määritelty vastuu nanoteknologiasta ja nanomateriaalien käytöstä,
- se, onko kaikki altistustavat (sisäänhengitys, ihokosketus ja muut tavat) otettu huomioon;

16. kehottaa komissiota laatimaan ennen kesäkuuta 2011 luettelon Euroopan markkinoilla olevien nanomateriaalien tyypeistä ja käyttötarkoituksista, säilyttäen kuitenkin perustellut liikesalaisuudet, kuten valmistusohjeet, ja asettamaan luettelon yleisön saataville; pyytää komissiota lisäksi antamaan samalla selvityksen näiden nanomateriaalien turvallisuudesta;

17. toistaa kehotuksensa antaa kuluttajille tietoa nanomateriaalien käytöstä kulutustuotteissa: kaikki aineissa, seoksissa tai tuotteissa nanomateriaalien muodossa olevat ainesosat olisi ilmoitettava selvästi tuotemerkinnöissä (esim. ainesosaluettelossa lisäämällä ainesosan nimen perään sana "nano" sulkeissa);

18. kehottaa panemaan täysimääräisesti täytäntöön direktiivin 2006/114/EY, jotta varmistetaan, ettei nanomateriaaleista ole harhaanjohtavaa mainontaa;

19. kehottaa kehittämään pikaisesti asianmukaisia monitieteellisiä testausmenetelmiä ja metrologisia standardeja, joilla voidaan arvioida nanomateriaalien koko elinkaareen liittyviä riskejä ja nanomateriaaleille altistumista työntekijöiden, kuluttajien ja ympäristön osalta, myös onnettomuuksissa;

⁽¹⁾ Komission päätös 2000/532/EY, tehty 3. toukokuuta 2000, jätteistä annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY 1 artiklan a alakohdan mukaisen jäteluettelon laatimisesta tehdyn komission päätöksen 94/3/EY ja vaarallisista jätteistä annetun neuvoston direktiivin 91/689/ETY 1 artiklan 4 kohdan mukaisen vaarallisten jätteiden luettelon laatimisesta tehdyn neuvoston päätöksen 94/904/EY korvaamisesta (EYVL L 226, 6.9.2000, s. 3).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2003/33/EY, tehty 19. joulukuuta 2002, direktiivin 1999/31/EY 16 artiklan ja liitteen II mukaisista perusteista ja menettelyistä jätteen hyväksymiseksi kaatopaikoille (EYVL L 11, 16.1.2003, s. 27).

Perjantai 24. huhtikuuta 2009

20. kehottaa lisäämään huomattavasti rahoitusta tutkimukseen, joka kohdistuu nanomateriaalien koko elinkaaren aikaisiin ympäristö-, terveys- ja turvallisuusnäkökohtiin, esimerkiksi perustamalla erityinen EU:n rahasto tutkimuksen seitsemänteen puiteohjelmaan; kehottaa komissiota lisäksi tarkistamaan tutkimuksen seitsemänteen puiteohjelmaan sisältyviä arviointiperusteita, jotta ohjelma vetää puoleensa ja siitä voidaan rahoittaa merkittävästi enemmän tutkimusta, jolla on tarkoitus parantaa nanomateriaalien arvioimiseksi käytettäviä tieteellisiä menetelmiä;
21. kehottaa komissiota edistämään jäsenvaltioiden keskinäistä koordinoitua ja tiedonvaihtoa nanomateriaalien tutkimusta ja kehitystä, riskinarviointia, ohjeistusta ja sääntelyä koskevissa asioissa olemassa olevia mekanismeja käyttämällä (esimerkiksi REACH-asetuksen toimivaltaisten viranomaisten nanomateriaalityöryhmän välityksellä tai perustamalla tarvittaessa uusia mekanismeja);
22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ehdottamaan mahdollisimman pian sellaisen pysyvän ja riippumattoman eurooppalaisen verkoston perustamista, jonka tehtävänä on valvoa nanoteknologiaa ja nanomateriaaleja ja laatia ohjelma valvontamenetelmiä koskevaa perustutkimusta ja soveltavaa tutkimusta varten (erityisesti metrologia, havaitseminen, myrkyllisyys ja epidemiologia);
23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käynnistämään EU:n laajuisen julkisen keskustelun nanoteknologiasta ja nanomateriaaleista sekä nanomateriaaleja koskevasta sääntelystä;
24. pitää tärkeänä erityisesti erittäin pienten sekä pienten ja keskisuurten yritysten patenttien saantia koskevien esteiden poistamista ja kehottaa samalla rajoittamaan mahdolliset patenttioikeudet nanomateriaalien erityissovelluksiin tai erityisiin tuotantomenetelmiin ja myöntämään patenteja itse nanomateriaaleille ainoastaan poikkeustapauksissa, jotta ei tukahduteta innovointia;
25. katsoo, että on luotava hyvissä ajoin ja varsinkin nanolääketieteen osalta eettinen ohjeistus, johon sisältyvät periaatteet, kuten yksityisyyden suoja, vapaaehtoinen ja asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena annettu suostumus, rajat ihmisen ominaisuuksien parantelulle muussa kuin hoitotarkoituksessa, ja kannustettava samanaikaisesti tätä lupaavaa poikkitieteellistä alaa, joka tuottaa uraauurtavaa tekniikkaa, kuten molekyylikuvantaminen ja molekyyli diagnostiikka, joista voi olla merkittävää apua eri sairauksien varhaisdiagnoosissa sekä toimivassa ja tehokkaassa hoidossa; pyytää luonnontieteiden ja uusien teknologioiden etiikkaa käsittelevää eurooppalaista työryhmää laatimaan asiasta lausunnon nanolääketieteen eettisistä näkökohdista 17. tammikuuta 2007 antamansa lausunnon nro 21 pohjalta ja hyödyntäen kansallisten etiikka-toimikuntien lausuntoja ja UNESCO:n kaltaisten kansainvälisten järjestöjen tekemää työtä;
26. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota nanoteknologian kehittämiseen liittyvään sosiaaliseen ulottuvuuteen; katsoo edelleen, että asianomaisten työmarkkinaosapuolten aktiivinen osallistuminen on varmistettava mahdollisimman varhaisesta vaiheesta lähtien;
27. kehottaa komissiota arvioimaan tarvetta tarkistaa lainsäädäntöä, jotta voidaan ottaa huomioon kustannustehokkaasti nanomateriaalit, joita syntyy palamisprosessien tahattomina sivutuotteina;
28. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-